

КЕРАМОЛОГІЇ ВІДДІЛЕННЯ Інституту народознавства НАНУ Засн. 2000 в структурі Нац. музею-заповідника укр. гончарства в смт Опішня Зіньків. р-ну Полтав. обл. рішенням Президії НАНУ та Полтав. облдержадміністрації, від 2002 — у складі Відділ. літ-ри, мови та мистецтвознавства НАНУ. Ініціатор і дир. — *О. Пошивайло*. Напрями наук. дослідж.: виявлення регіон. і світ. закономірностей розвитку гончарства; вивчення символічно-образ. структури гончар. виробів; дослідж. сучас. стану укр. та світ. гончарства. Керамологію виділено в окрему наук. дисципліну; сформовано наук. школу укр. керамології, термінол. словник керамол. студій; започатковано вивчення керамол. колекцій і проблем музеєфікації гончар. спадщини України, історії формування гончар. родів і династій в Україні; досліджено гончарство Слобід. України; розроблено концепцію гончарства як самобут. форми втілення етніч. світогляду, теорію малих осередків гончарства та принципи їхнього наук. вивчення; започатковано студії гончарства як істор. джерела для вивчення давнього прядіння і ткацтва; здійснено порівнял. аналіз традиц. гончарства України та країн Європи в аспектах космогонії, семантики, семіотики; розроблено метод. музеол. рекомендації щодо атрибутування кераміки та навч. програми для викладання курсу керамології; відновлено керамол. критику як жанр наук. публікацій;

започатковано укр. керамол. біографістику. Проводить нац. і міжнар. керамол. симпозиуми, семінари (від 2007), щоріч. Нац. конкурс публікацій на теми керамології, гончарства, кераміки в Україні «КеГоКе» (від 2007), тижні Нац. гончар. здвиження в смт Опішня (від 2009), Нац. фотоконкурс «Гончарні візії країни», Інтерсимпозиуми кераміки, Нац. день гончаря. В установі працювали *І. Немец, Г. Семченко, Л. Сморг*; у розгортанні діяльності значну допомогу надали *Ю. Лашук* та *О. Бобринський*. Видає щорічники «Бібліографія українського гончарства» (від 2000) та «Українська керамологія», «Український керамологічний журнал» (обидва — від 2001), серії «Славені гончарі України» (від 2004), «Українська академічна керамологія» (від 2007), «Гончарні школи України», «Українські керамологічні студії» (обидві — від 2008), «Українська керамологічна біографістика» (від 2009), «Гончарна спадщина України XVII–XX століть», «Україна гончарна» (обидві — від 2010).

Рекомендована література

1. Пошивайло О. Українська академічна керамологія XXI сторіччя: Теорія, історія, сучас. ужинок, майбут. поступ (2001–2005). Опішня, 2007. Кн. 1.
Н. Ф. Визір

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Керамології відділення Інституту народознавства НАНУ / Н. Ф. Визір // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-11772>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).